

**Scrisoare deschisă Distinsului meu Confrate,
Domnul Avocat Adrian Toni NEACȘU,
membru al Baroului București**

Moto:

"Un sistem de supraveghere secretă destinat să protejeze securitatea națională creează un risc de a submina și chiar de a distruge democrația, pe motivul apărării ei."

(Curtea Europeană a Drepturilor Omului)

Distinse Confrate,

Am citit cu mult interes textul Dumneavoastră intitulat "*Răspuns confratern scrisorii închise a domnului avocat Corneliu Liviu Popescu*", pe care l-ați publicat pe blogul Dumneavoastră în data de 17 octombrie 2014 și care a fost preluat și de site-urile de informații juridice www.luju.ro, www.juridice.ro și www.avocatura.com.

Dată fiind forma **publică** în care ați inițiat o discuție între noi, înțeleg să vă răspund în același mod. Întârzierea prezentului răspuns este cauzată de faptul că, în scopul respectării **îndatoririi statutare de confraternitate**, l-am anunțat întâi în scris pe Decanul Baroului București despre intenția mea (prin cererea înregistrată la Baroul București sub nr. 10508/C din 20 octombrie 2014), dându-i posibilitatea să se opună dacă aprecia că demersul dorit de mine ar fi adus atingere acestei îndatoriri. Răspunsul l-am primit prin adresa nr. 10772/C din 27 octombrie 2014, fiindu-mi comunicat în data de 28 octombrie 2014.

Înainte de a trece la expunerea opiniei mele privind chestiunea de fond a posibilității - susținute de Dumneavoastră a - cumulului calității de avocat cu aceea de agent acoperit al serviciilor secrete, vă rog să-mi îngăduiți câteva **observații personale**.

1. Prezenta mea scrisoare deschisă către Dumneavoastră nu încearcă în niciun fel să vă convingă de faptul că teza pe care o susțineți este, în opinia mea, complet greșită. Ea urmărește completa informare a membrilor Corpului profesional al avocaților și a publicului larg asupra unei chestiuni pe care o consider de un **interes**

general evident.

Acesta este și motivul pentru care i-am alocat un timp corespunzător.

De altfel, ea nu reprezintă decât un **text auxiliar** prin raportare la o scrisoare deschisă a mea din 23 octombrie 2014, adresată tuturor Consorelor Avocate și tuturor Confrăților Avocați (înregistrată la Uniunea Națională a Barourilor din România sub nr. 285-DIV-2014 din 23 octombrie 2014 și publicată la 27 octombrie 2014 pe site-ul oficial al UNBR, www.unbr.ro), prin care am argumentat din nou faptul că, în opinia mea, conform normelor convenționale, constituționale, legislative și statutare în vigoare, unui avocat aflat în exercițiul profesiei îi este interzis să fie agent acoperit al vreunui serviciu secret și i-am invitat ca, în mod voluntar, pentru a marca o convingere intimă profundă, să depună la Barourile din care fac parte o declarație privind faptul că nu sunt agenți acoperiți, dând în acest sens exemplul declarației pe care personal am depus-o la Baroul București la 20 octombrie 2014, înregistrată sub nr. 10509/C.

Pentru a nu vă răpi din timpul Dumneavoastră mai mult decât este cazul, nu voi relua în prezenta scrisoare către Dumneavoastră toate argumentele de acolo, ci doar voi **particulariza** câteva aspecte.

2. Vă prezint de la început scuze pentru faptul că, în dialogul cu Dumneavoastră, deci cu un Confrate, **nu voi adopta stilul pe care l-ați folosit în textul Dumneavoastră:** "[...] într-o logică de tip unde dai și unde crapă [...]"; "[...] îmi dă un fel de leapșa, după care când s-o întorc iocandi cauza fuge și se ascunde prin vecini. Pai așa, Maestre, se duce tot farmecul jocului!"; "Nu, dumnealui, găsește de cuviință să facă o sesizare la adresa organelor de conducere ale profesiei în care să strecoare mici bârfe și despre susținerile confraternului autor (subsemnatul, repet)."; "D-le CLP [...]".

Înțeleg din textul Dumneavoastră că v-am fost, probabil, asistent în timpul facultății. Eu nu îmi permit să mă adresez așa nici studenților, masteranzilor, doctoranzilor ori post-doctoranzilor, nici foștilor studenți.

Evident, este libertatea unui fost student să mi se adreseze cum dorește, art. 10 din Convenția europeană a drepturilor omului garantând oricui nu doar conținutul, dar și forma ideilor și opiniilor exprimate. Tot atât de evident, tot Convenția, prin art. 9, îmi garantează și mie **libertatea de gândire**, dar **ceea ce cred eu despre stilul Dumneavoastră rămâne în forul meu interior. Este bine că un fost student își depășește profesional un fost profesor, ceea ce îl îndreptățește să i se adreseze oricum. Personal, am antrenament și sunt călit din instanțe, unde (este drept, foarte rar) câte un fost student, devenit judecător sau procuror, are o plăcere perversă de a mă umili ca avocat. Ca profesor, încerc să-mi formez studenții atât profesional, cât și în privința caracterului, dar obligația mea academică este doar de diligență, iar nu de rezultat. Este povara pe care orice profesor o duce, de a nu reuși întotdeauna și de a se întreba mereu ce trebuie să facă mai bine în viitor, cu noile generații.**

3. Cu regret că vă dezamăgesc, am luat cunoștință de primul Dumneavoastră text, din 10 septembrie 2014, intitulat "*Cine este candidatul acoperit la Președinție? Trei truisme*", nu de pe blog (îmi recunosc ignoranța, nici nu știam de existența sa), ci din presa on line, care i-a redat conținutul.

Ulterior abia, în verificarea existenței și acurateții textului, am ajuns și la blogul Dumneavoastră.

4. Tot cu regret vă informez că **nu Dumneavoastră sunteți obiectul cererii mele** din 16 octombrie 2014, înregistrate la UNBR și prin care făceam anumite propuneri în atenția Consiliului UNBR, ci **chestiunea - de interes general a - cumulului calității de avocat cu aceea de agent acoperit al unui serviciu secret.**

Referirea la textul Dumneavoastră, din care am citat o singură frază, explica doar **imboldul** respectivei mele cereri (și aici, evident, referirea este la Dumneavoastră). Nu am indicat nici numele Dumneavoastră, nici adresa blogului, nici titlul articolului inițial, ci doar calitatea Dumneavoastră de avocat, precum și fostele Dumneavoastră calități în magistratură. Explicația este simplă: întrucât solicitam Consiliului UNBR adoptarea unei hotărâri interpretative, am simțit nevoia (deformație profesională ...) să arăt că există și o opinie contrară, care are greutate - chiar dacă **nu prin forța argumentelor** (deoarece nu se însoțea de niciun argument), ci prin **autoritatea formală a funcțiilor deținute în trecut de autorul ei.** Altfel spus, **dacă o persoană care a deținut funcțiile Dumneavoastră poate ajunge la o asemenea concluzie, înseamnă că este mai mult decât necesară o hotărâre interpretativă, pentru că este posibil ca și alții să ajungă la aceeași concluzie cu Dumneavoastră, concluzie pe care eu o apreciez ca profund eronată.**

Nu este nicio ironie în faptul că v-am indicat fostele calități din magistratură - de care este dreptul Dumneavoastră să fiți mândru -, ci este vorba doar "stupefacție și revoltă" că un jurist care a ocupat asemenea funcții poate face o asemenea afirmație.

5. În cel de-al doilea text al Dumneavoastră (cel din 17 octombrie 2014) afirmați: "*D-ul avocat, fiind probabil o persoană mult prea serioasă, nu-mi adresează această critică pe blog, pe care văd că l-a citit, nici în particular pentru a-mi cere, confratern dar ferm, să-mi revizuiască afirmațiile pentru a nu submina profesia din care fac parte, nici măcar în mod direct într-o scrisoare deschisă să zicem. Nu, dumnealui, găsește de cuviință să facă o sesizare la adresa organelor de conducere ale profesiei în care să strecoare mici bârfe și despre susținerile confraternului autor (subsemnatul, repet)."; "În al treilea rând, pe blogul meu scriu ceea ce vreau, în stilistica pe care mi-o aleg și pentru cititorii pe care mi-i doresc eu. Demonstrația de judiciarism doct o voi face acolo unde vreau eu, astfel încât d-ul avocat Corneliu Liviu Popescu, ca orice alt cititor, citind materiale de pe acest blog trebuie să accepte această convenție."*

Nimic din cererea mea din 16 octombrie 2014, adresată Consiliului UNBR, nu conține nici cea mai mică aluzie la **interdicția** de a scrie ce doriți pe blogul Dumneavoastră și la modul în care doriți să vă expuneți ideile. **Nu am căderea de a vă "cere", în niciun mod ("confratern", "ferm" sau altfel), să vă "revizuiți" afirmațiile.** Dimpotrivă, în cererea mea găsiți următorul paragraf: "*Fără a nega în vreun fel libertatea de exprimare a Confratelui nostru (deși personal cred că a fi fost normal ca, într-un text în care se face o demonstrație juridică, această afirmație extrem de serioasă și de tranșantă să nu fie pur și simplu lansată, fără a fi însoțită de cel mai mic argument juridic în sprijinul ei), mediatizarea deosebită de care se bucură*

Confratele nostru și această opinie a sa mă determină să vă scriu prezenta scrisoare. Dumneavoastră sunteți protejat, cu privire la ceea ce publicați pe blogul Dumneavoastră (conținut și formă), de art. 10 din Convenție și de art. 1 din Protocolul adițional nr. 1, care consacră **libertatea de exprimare** și dreptul de proprietate.

Tot Convenția îmi garantează însă și mie, prin art. 9 și art. 10, **libertatea de gândire și de conștiință**, precum și **libertatea de exprimare**. Am, deci, **dreptul** să fiu "*stupefiat și revoltat de faptul că un Confrate, care a dobândit de foarte puțin timp calitatea de avocat (de altfel, sunt dator să vă informez onest că m-am opus la admiterea sa în profesie), face o afirmație complet neargumentată, prin care în opinia mea aduce prejudicii imense profesiei și corpului profesional și subminează grav încrederea de care avocatul trebuie să se bucure în ochii justițiabililor și ai celorlalți clienți*", să-mi exprim aceste sentimente și să trimit o cerere Consiliului UNBR pentru a analiza o chestiune de interes general (iar **nu** afirmațiile Dumneavoastră). Am, de asemenea, **dreptul** să cred că ar fi fost normal ca o asemenea afirmație gravă făcută de Dumneavoastră să fie însoțită de o minimă argumentare, fără să cădeți astfel în "*judiciarism doct*" (personal cred că este vorba de "juridicism", iar nu de "judiciarism", deoarece nu văd nimic "judiciar", ci doar ceva "juridic"; poate, însă, distincția este "doctă").

Regret deci că nu am dat curs (anticipat) **injoncțiunii** Dumneavoastră (ulterioare) privind formele în care ar fi trebuit să mă exprim (să vă scriu pe blog, să vă contactez în particular ori să vă trimit o scrisoare deschisă) și mi-am permis să recurg la o cerere (propunere) trimisă unui organ de conducere al profesiei din care fac parte. Cu atât mai puțin, nu pot califica acțiunea mea drept un "joc", deci problema ca acest "joc" inexistent să aibă ori nu "farmec" nu se pune. Cu regret vă informez că, **pentru mine, nu sunteți pe același plan cu organele statutare ale profesiei de avocat**, deci **mă simt îndreptățit ca, atunci când doresc, să trimit o cerere organelor profesiei din care fac parte, fără să vă cer aprobare. Sunt (încă) liber să-mi aleg formele de exprimare**. Prin urmare, "*răspunsul*" Dumneavoastră la o pretinsă "*scrisoare închisă*" a mea este de fapt **un non-răspuns la o non-scrisoare, non-închisă și către un non-destinatar**.

6. Pentru informarea Dumneavoastră, precum și a celor care au citit cel de-al doilea text al Dumneavoastră (cel din 17 octombrie 2014), vă aduc la cunoștință faptul că respectiva mea cerere către Consiliul UNBR a fost postată (cu acordul meu) **întâi de toate pe site-ul oficial al UNBR**, www.unbr.ro, în **dimineața** zilei de 16 octombrie 2014. Astfel, eu am depus pur și simplu cererea **la registratură**. Apoi, în discuția telefonică avută - **la inițiativa acestuia** - cu un membru al conducerii UNBR, am acceptat **propunerea sa** de postare a cererii pe site, ca urmare a caracterului său de interes general.

Ulterior abia, în după-amiaza respectivei zile, informația a fost publicată și pe site-urile de informații juridice www.luju.ro, www.juridice.ro și www.avocatura.com. Cererea mea adresată UNBR nu s-a "*devoalat*" deci pe site-ul www.luju.ro, să aveți vreo problemă cu "*redacția*" acestuia. Era suficient să verificați site-ul oficial al Ordinului profesional din care faceți parte pentru a constata acest lucru, ceea ce v-ar fi evitat o concluzie eronată.

Nu a fost deci, în niciun caz, dorința **mea** de a ajunge la vreun **dialog public**

direct cu Dumneavoastră, inițiativa aparținându-vă prin cel de-al doilea Dumneavoastră text, cel din 17 octombrie 2014, pe care l-ați **postat pe blog**, sub forma unui "răspuns" către mine. Evident, nu am niciun motiv să mă opun libertății Dumneavoastră de exprimare, doresc doar să stabilesc în mod corect faptele.

Chiar credeți că îmi inspirați atâta teamă încât să "fug" și să mă "ascund" de Dumneavoastră?! Îmi puteți indica vreun motiv pentru care ar trebui să-mi fie frică de Dumneavoastră? Eu (poate sunt inconștient ...) nu-mi imaginez vreunul, de nicio natură (psihologică, intelectuală, fizică etc.). Vă repet, **scrierea Dumneavoastră mi-a produs (doar) stupefacție și revoltă, dar în niciun caz frică.**

7. Afirmând din nou că art. 10 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1 vă dau dreptul deplin să acționați așa cum ați făcut-o, cred că art. 9 și art. 10 din Convenție îmi dau și mie dreptul să cred și să afirm că **nu există o eleganță deosebită** în faptul că ați postat pe blogul Dumneavoastră cel de-al doilea text pe care l-ați scris (cel din 17 octombrie 2014) - cititorii blogului dispunând evident și de primul Dumneavoastră text (cel din 10 septembrie 2014) -, **fără a insera și textul cererii mele** către UNBR din 16 octombrie 2014 (ori măcar un link **direct** către aceasta, iar nu doar unul general către www.luju.ro), deși v-ați referit constant (și inexact) la ea.

Cititorii blogului Dumneavoastră au luat cunoștință de criticile Dumneavoastră din 17 octombrie 2014 la adresa cererii mele din 16 octombrie 2014, **fără** a avea alături și cererea mea.

De altfel, într-o postare din 17 octombrie 2014, un cititor al blogului (culmea coincidenței, cu numele "Liviu") vă scrie (în mod genial cred eu ...): "*Habar nu am, dar mi-e greu să urmăresc logica contorsionată a lui CLP (și nu cred că merita să pierd timp pe luju să văd). Oricum, să zicem că pentru motive eronate CLP [...]*". **Persoana fizică anonimă "Liviu" afirmă expres că nu a citit argumentele mele, dar știe, cu profesionalism desăvârșit, că poziția mea este greșită ("logica contorsionată" - cacofonia îi aparține -, "motive eronate").** Ca o paranteză, din stilul în care se exprimă, din ideile pe care le redă, din frazele utilizate pentru expunerea acestora, din precaritatea cunoștințelor de limba română am **indicii** privind identitatea misteriosului (și curajosului!) "Liviu" (cred eu: domnul D, un fost student, pe care și Dumneavoastră îl cunoașteți bine).

Evident, întrucât v-ați exercitat un drept, Dumneavoastră nu aveți a răspunde nici măcar pentru faptă proprie, deci cu atât mai puțin nu sunteți răspunzător pentru fapta altuia, terț desăvârșit în raport cu mine (și - sunt convins - în raport și cu Dumneavoastră). **Eleganța nu este consacrată de vreo normă juridică, deci ea nu se poate manifesta decât voluntar, din convingere.**

Ca o paranteză, din observațiile mele personale până la data prezentei scrisori deschise (sper să nu mă înșel), **informații complete au fost prezentate numai pe site-ul www.luju.ro:** cererea mea din 16 octombrie 2014 adresată Consiliului UNBR și postată inițial pe site-ul UNBR; "răspunsul" Dumneavoastră din 17 octombrie 2014; scrisoarea mea deschisă din 23 octombrie 2014 către toți avocații români, postată inițial pe site-ul UNBR la 27 octombrie 2014. Site-urile www.juridice.ro și www.avocatura.com au prezentat **corect** cererea mea din 16 octombrie 2014 și "răspunsul" Dumneavoastră din 17 octombrie 2014, **dar apoi s-au oprit**, fără a prelua de pe site-ul UNBR (evident, nu aveau nicio obligație în acest sens) și scrisoarea mea

deschisă din 23 octombrie 2014 către toți avocații români (cu toate că o altă informație, **postată tot pe site-ul UNBR în aceeași zi de 27 octombrie 2014**, privind Asociația **Sportivă** a Avocaților și participarea avocaților la un campionat de **fotbal**, a fost prompt prezentată de cele două site-uri, www.juridice.ro și www.avocatura.com; surprinzător, această informație sportivă pare să fi scăpat "redacției" www.luju.ro, care nu i-a dat importanța cuvenită). Cu certitudine **nu este treaba mea să mă amestec în politica editorială** a celor două site-uri de informații juridice, dar întrucât numai site-ul www.luju.ro a prezentat **complet** chestiunea (părere personală), am ales (subiectiv) să mă adresez "redacției" acestuia pentru publicarea prezentei scrisori deschise către Dumneavoastră. Ca o (altă) paranteză (în interiorul parantezei), să nu credeți că eu consider ca fiind perfectă **întreaga** activitate a "redacției" www.luju.ro, fiind mirat și neplăcut surprins de faptul că se permite postarea de comentarii anonime conținând exprimări **vulgare** (orice frustrat patologic sau securist libidinos poate să mintă cât vrea sub acoperirea anonimatului, dar măcar să nu o facă într-o formă grețoasă).

8. Afirmând din nou că este libertatea Dumneavoastră de exprimare, pe care o exercitați cum credeți de cuviință, **sunt și mai stupefiat și mai revoltat** decât în cererea mea din 16 octombrie 2014 către Consiliul UNBR de faptul că, în calitate de avocat, susțineți în continuare, prin postarea Dumneavoastră din 17 octombrie 2014, că legea în vigoare dă dreptul unui avocat să fie agent acoperit al unui serviciu secret.

Înțeleg din scrisoarea Dumneavoastră deschisă din 17 octombrie 2014 că sunteți nemulțumit de stupefacția și de revolta mea. Eu, prin prezenta scrisoare deschisă, afirm **menținerea și amplificarea acestor sentimente**. Vă voi explica pe fond motivele, în completarea celor (principale și detaliate) din scrisoarea mea deschisă din 23 octombrie 2014 către membrii Corpului profesional al avocaților români (postată la 27 octombrie 2014 pe site-ul oficial al UNBR).

Credeți că ar fi fost mai bine ca, în loc să fiu stupefiat și revoltat, eu să fi scris că înțeleg perfect și că mi se pare normal ca Dumneavoastră, ca avocat, să susțineți că un avocat poate fi agent acoperit al serviciilor secrete?

9. Ca o (nouă) paranteză, **fără nicio legătură cu Dumneavoastră**, extrem de insidios, persoane anonime (pe care nu am cum să le prezum de bună-credință) comentează pe bloguri sau site-uri că nu este nicio problemă că un avocat ar fi agent acoperit, deoarece o persoană care nu are să-și reproșeze nimic nu are motive să se teamă de un ofițer acoperit. **Am bănuiala că o asemenea afirmație nu poate veni decât de la personalul serviciilor secrete care monitorizează internetul și se ocupă cu dezinformarea (nobilă ocupație ...).**

Pentru omul obișnuit, afirmația este înșelătoare ca un cântec de sirenă. **Orice avocat râde însă în hohote de atâta prostie și/sau rea-credință. Chiar dacă un avocat ar avea drept clienți numai niște sfinți, până și unii dintre sfinți au avut probleme înainte să dobândească acest statut. Oare tot ce și-ar putea dori un client de la un avocat este să știe că, după ce i-a expus problemele sale, acesta dă fuga să îl toarne la serviciile secrete?**

Oricum, dincolo de percepția personală despre agenții acoperiți (am, totuși, dreptul să cred ce vreau și să spun acest lucru), chestiunea princip(i)ală nu este aceea a legalității, utilității sau onorabilității agenților acoperiți, ci aceea a legalității și

onorabilității **cumulului** avocat - agent acoperit. Cu excepția cazurilor în care legea le interzice cumulum ori anumite activități, eu cred că **agenții acoperiți sunt legali și utili**. Eu mai cred însă (este - încă - dreptul meu) că **această ocupație, oricât ar fi de legală și de utilă, nu este onorabilă (ca o comparație, într-un stat democratic în care prostituția este legală, o persoană poate să creadă că ocupația de prostituat/ă este legală și utilă, dar că nu este onorabilă)**. Și mai cred că **faptul de a cumula calitatea de avocat cu aceea de agent acoperit nu este nici legal, nici onorabil** (deși acest cumul se poate dovedi util atât serviciilor secrete, cât și personal avocatului, care poate beneficia de protecție ocultă în schimbul prestațiilor sale). **De altfel, un veritabil agent acoperit (un brav care se infiltrează în medii teroriste, în cancelarii străine ostile etc. și care își riscă libertatea ori viața în fiecare clipă), iar nu un banal post-securist (un limitat intelectual, cu un salariu nemeritat, care ascultă telefoane ori se uită pe gaura cheii și raportează ce dosare sunt împotriva României la Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau ce discută un judecător, un procuror, un parlamentar, un ministru, un ambasador ori un om de afaceri cu amantul/amanta), nici nu se poate simți lezat de sentimentele mele, întrucât un veritabil, brav, cult, nobil și patriot agent acoperit al unui respectabil serviciu secret democratic nu este spion sau contra-spion pentru onoruri sau aprecieri publice, sentimentul datoriei împlinite fiindu-i absolut suficient.**

10. Afirmăți în cel de-al doilea text al Dumneavoastră, cu referire la mine, că: *"Ipocrizia este antecamera relei credințe. Iar cu aceasta din urma nu poți dialoga."*; *"Există prea mult exces de zel în ce privește persoana mea din partea sa, însă sunt sigur că într-o zi o vom lămurii. Cred mult însă în buna sa credință în general."*

Nu este menirea mea să explic unui Confrate ce înseamnă **regulile confraternității și curtoaziei**. Vă voi explica pe fond de ce nu sunt nici ipocrit, nici de rea-credință, așa cum voalat (dar indiscutabil) mă acuzați. **Eu, prin formația profesională, atât ca profesor, cât și ca avocat, pot încerca să dialoghez cu oricine, inclusiv cu cei de rea-credință ori incompetenți profesional. Cu atât mai mult, pot dialoga cu Dumneavoastră, deoarece vă bucurați de prezumția legală de bună-credință și de prezumția statutară de competență profesională.**

Evident, pentru ca dialogul să fie real și efectiv, iar nu doar teoretic și iluzoriu, este necesar ca partenerul de dialog să aducă argumente, iar nu să facă o simplă afirmație, sub forma **adevărului revelat, adevăr de inspirație divină pe care trebuie să îl cred fără să cercetez**.

Întrucât ați adus însă în mod direct problema pretinsului *"prea mult exces de zel"* din partea mea față de Dumneavoastră, trebuie să vă dau o explicație în același mod în care ați ridicat problema, adică **public. Nu am absolut nimic personal cu Dumneavoastră**. Deși mi-ați fost - după propriile spuse - student, eu nu v-am reținut. Profesional, cred (dacă nu am o falsă amintire sau lipsuri de memorie) că ne-am întâlnit o singură dată, când eu am pledat ca avocat în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii (când erați membru al acestuia), unde am pierdut cu succes, câștigând însă ulterior de două ori irevocabil în fața instanțelor române și o dată în fața Curții Europene a Drepturilor Omului. În memoria mea mai există amintirea unui apel telefonic primit de la un judecător care mă felicita pentru faptul că am fost primul avocat care s-a solidarizat cu protestul judecătorilor referitor la finanțarea sistemului

judiciar și care a apărut *pro bono* în contencios administrativ Înalta Curte de Casație și Justiție, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii și Școala Națională de Grefieri (pe primii doi regret acum amarnic că i-am acceptat drept clienți, dar decidenții de atunci ai respectivelor instituții aveau o altă calitate umană) împotriva Ministerului Finanțelor Publice (când magistrații și restul personalului acestor instituții nu au încasat câteva luni niciun drept de natură salarială), dar nu aș putea să jur în fața unei instanțe că respectivul apel provenea de la Dumneavoastră (deși eu așa rețin).

Prin cererea pe care am adresat-o Consiliului UNBR am solicitat rezolvarea unei chestiuni de **interes general**, privind independența și demnitatea profesiei și ale Corpului profesional, privind secretul profesional și privind dreptul la apărare. Nu apar în acest text "*bârfe*" (nici "*mici*", nici mari, nici medii) la adresa Dumneavoastră. Faptul că am explicat că **declanșatorul** cererii mele a fost un text scris de Dumneavoastră nu are **nimic personal**, aș fi reacționat în același mod dacă o altă persoană având autoritatea formală dată de fostele Dumneavoastră funcții ar fi făcut respectiva afirmație.

De altfel, nici prezenta scrisoare deschisă nu a fost concepută și dată publicității decât pentru **a răspunde nevoii de lămurire a chestiunii de interes public**.

Am bănuiala că această convingere intimă a Dumneavoastră, privind pretinsul exces de zel care m-ar caracteriza în ceea ce vă privește, se referă (și) la faptul că **am formulat o opoziție la Baroul București la intrarea Dumneavoastră în profesia de avocat** (aspect pe care m-am simțit dator să îl menționez în cererea către Consiliul UNBR, pentru a nu fi acuzat că am ascuns o informație care ar putea face pe cineva să se îndoiască eventual de buna mea credință).

Acea bună "zi" de "lămurire" este aceasta, forma publică este cea pe care Dumneavoastră ați ales-o.

Opoziția pe care am formulat-o la Baroul București la cererea Dumneavoastră de intrare în profesie s-a întemeiat în fapt pe afirmațiile conținute într-o creație intelectuală, pe care le-am apreciat a fi de rea-credință, false, generalizatoare, defăimătoare la adresa profesiei de avocat, a Corpului avocaților și a Ordinului profesional: **avocații se îmbogățesc rapid făcând trafic de influență și evaziune fiscală; numai cine nu a vrut nu a ajuns avocat; șpagă la primirea în profesie; avocatura este formată din foști judecători comuniști, foști procurori, foști polițiști, foști securiști; vechea gardă care controlează avocatura din poziții cheie; maestri venali; caracterul nereprezentativ și neserios al organelor profesiei de avocat; "Baroul București își câștigă reputația unei adunături de irresponsabili"; ordinul profesional al avocaților este tradițional, barourile descălecătoare, fără acte de înființare, recunoscută legal fiind structura condusă de domnul Pompiliu Bota; acțiunile organelor profesiei de avocat sunt calificate drept isterice, neconstituționale, înguste, ipocrite, absurde, de nejustificat, ineficace.**

Respectiva creație intelectuală are mai mulți autori, între care și Dumneavoastră, contribuția fiecăruia nefiind individualizată (**operă colectivă**), în plus **apărând sub egida unei organizații neguvernamentale al cărei președinte erați la acel moment**. Prin urmare, **răspunderea juridică pentru conținutul operei vă revine (și) Dumneavoastră**, în condițiile art. 6 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.

Așa cum am scris și în opoziție, **nu neg nimănui libertatea de exprimare, dar contestarea legalității înseși a Ordinului profesional, defăimarea gravă a profesiei și a Corpului avocaților fac nedemnă (în opinia mea) persoana în cauză să fie avocat. Am arătat că o persoană care a făcut respectivele afirmații nu are decât să se înscrie în structura pe care o consideră "legală", dar că noi, avocații, după ce am fost călcați în picioare de un judecător, nu trebuie să ne punem singuri în poziția de a săruta respectivele picioare.**

Vă rog să mă credeți, Distinse Confrate, că aș fi făcut opoziție la intrarea în profesie **oricărei alte persoane aflate în situația Dumneavoastră**, deci iar nu este **nimic personal**. Evident, nu aș fi făcut opoziție (nici Dumneavoastră, nici altcuiva) la înscrierea în structura pe care o considerați "legală". **Opoziția mea vă împiedica tocmai să comiteți o "ilegalitate" și să vă identificați cu aceia cărora le atribuiți caracteristici atât de puțin onorabile.**

M-aș fi așteptat chiar să realizați buna mea credință. În procedura derulată la Baroul București ați susținut că nu ați scris **personal** respectivul capitol (deși acest lucru nu are vreo semnificație juridică și oricum nu mi s-a părut a fi fost dovedit, întrucât - cu toate că nu ați negat existența și conținutul operei ori calitatea de autor - ați refuzat să depuneți vreun exemplar din respectiva operă de creație intelectuală, susținând că nu îl aveți). Eu am afirmat expres că **nu vă pun la îndoială cuvântul de judecător** și că, dacă veți declara oral în ședința Consiliului Baroului București și în scris că regretați afirmațiile și că ele nu exprimă poziția Dumneavoastră actuală, îmi voi retrage (condiționat) în scris opoziția. La știința mea, **condițiile nu au fost îndeplinite**, dar opoziția mea a fost respinsă de Baroul București.

Așa cum am scris în notele suplimentare anterioare deciziei Consiliului Baroului București, **avocatura nu este portul de vreme rea al magistraților care au călcat în picioare instituția apărării și au înjosit avocații, iar noblețea profesiei de avocat, demnitatea Corpului profesional al avocaților nu se proclamă prin lege, ci se apără constant de avocați**, punând Consiliul Baroului București în fața răspunderii apăsătoare nici de a nu prizoni un judecător, nici de a nu da un cec în alb magistraților abuzivi față de avocatură.

Prin faptul că am adus la cunoștința Baroului poziția mea, eu mi-am făcut datoria de avocat. De câte ori voi avea cunoștință despre vreun judecător sau procuror care a subminat sistematic și masiv instituția apărării, care a adus atingere gravă demnității profesiei de avocat în ansamblul ei ori care a negat legalitatea Ordinului profesional, voi acționa similar și voi face opoziție la primirea în profesia de avocat (cu excepția cazurilor în care respectivul magistrat ia vreo notă sub 5 la examenul de primire în profesie, când opoziția este inutilă ...). **Dacă m-aș fi încrâncenat împotriva Dumneavoastră**, aș fi făcut o nouă opoziție (deoarece prima a fost respinsă doar ca prematură, pe motivul că trebuia făcută nu înainte, ci după examenul de admitere în profesie), iar apoi, dacă era cazul, puteam să o contest la Consiliul UNBR, să solicit instanței de contencios administrativ suspendarea executării actului, apoi să introduc acțiune în anulare în contencios administrativ, apoi să declar recurs. **Procedura ar fi durat probabil câțiva ani, timp în care - chiar dacă în final poate nu aș fi câștigat - v-ați fi aflat în incertitudine. Dacă m-aș fi încrâncenat împotriva Dumneavoastră, aș fi făcut publică opoziția mea imediat după introducerea ei, creând o presiune indirectă asupra decidentului. Nu am**

făcut nimic din toate acestea, deci nu regăsesc "prea mult exces de zel" în purtarea mea față de Dumneavoastră (am reținut și subtilitatea exprimării Dumneavoastră, nu doar "exces" de zel, ci "prea mult exces" de zel).

Am dezvăluit **public** în această bună "zi" toate acestea, deoarece tot **public** v-ați exprimat dorința "lămuririi" "excesului de zel" din partea mea. Nu știu dacă v-am convins ori m-am făcut înțeles, dar eu alte "lămuriri" pe această temă nu mai pot da într-o (altă) "zi". Întrucât ați dorit ca lucrurile să fie **publice**, acum **Consorele și Confrății noștri, precum și publicul larg pot aprecia în cunoștință de cauză atât atitudinea Dumneavoastră, cât și atitudinea mea.**

11. Trecând peste sentimentele personale generate de conținutul și forma celei de-a doua postări a Dumneavoastră, nu pot decât **să fiu fericit și să vă fiu recunoscător că ați făcut această a doua postare** (din 17 octombrie 2014).

Prin aceasta, nu numai că **ați întreținut personal subiectul în actualitate și i-ați dat notorietate**, dar mi-ați dat și mie posibilitatea prezentei scrisori deschise.

Tot ceea ce își dorește "acoperiții" este liniște, întuneric. "Zgomotul" pe care și Dumneavoastră, și eu îl facem pe acest subiect nu le convine, râmele se simt bine sub pământ, în întuneric, iar nu în plin soare, la lumina zilei (or fi râmele utile, dar aceasta nu le face mai puțin dezgustătoare). Măcar acest fapt ar fi trebuit să îi împiedice pe criticii Dumneavoastră anonimi de pe site-uri (tot atât de "curajoși" precum criticii mei anonimi, trecuți și viitori) să vă denigreze că ați fi "acoperit".

Terminând cu chestiunile personale din răspunsul meu către Dumneavoastră și trecând la **problemele de fond**, îmi voi permite să combat, argumentat, opinia Dumneavoastră **repetată**, în sensul că, potrivit legislației în vigoare, un avocat poate fi agent acoperit al unui serviciu de informații. Practic, argumentele sunt aceleași cu cele din scrisoarea deschisă adresată la 23 octombrie 2014 tuturor membrilor Corpului profesional al avocaților români și publicată la 27 octombrie 2014 pe site-ul UNBR. Din acest motiv, argumentele pe fond sunt mult mai reduse cantitativ și calitativ în prezenta scrisoare, pe care am calificat-o ca fiind doar **auxiliară**.

Vă repet că, **în temeiul legii, prezum că sunteți de bună-credință**, iar, **în temeiul confraternității consacrate statutar, prezum că sunteți competent profesional**.

1. În primul Dumneavoastră text (postarea de pe blog din 10 septembrie 2014) ați afirmat: *"Agenții acoperiți [...] în avocatură [...] sunt cât se poate de legali"*.

În cel de-al doilea text al Dumneavoastră (cel din 17 octombrie 2014, apărut ca reacție la cererea mea către Consiliul UNBR din 16 octombrie 2014) susțineți: *"Afirmatia găsită vinovată este aceea că în momentul de față nu este interzis expres prin legislația României ca un avocat să fie și agent acoperit al unei serviciu de informații."*

Comparând cu profesionalism și bună-credință textele Dumneavoastră, se observă că **ele nu spun deloc același lucru**. Eu nu am criticat vreo afirmație a Dumneavoastră în sensul că legislația română actuală nu interzice **expres** unui avocat să fie agent acoperit, deoarece nu aceasta ați scris prima dată. Prima Dumneavoastră

afirmație a fost că agenții acoperiți în avocatură sunt cât se poate de legali.

Altfel spus, eu nu sunt de acord că ar fi legal ca un avocat să fie agent acoperit. Eu susțin că legislația în vigoare interzice unui avocat să fie agent acoperit. Eu nu am susținut însă niciodată că această interdicție ar fi **expresă**. Prin urmare, nu puteam să critic afirmația pe care (oricum) nu ați făcut-o (că legea ar interzice **expres** acest lucru), și eu fiind de acord că o interdicție **expresă** nu există.

Absența unei interdicții **exprese** nu înseamnă însă **absența unei interdicții**. Un jurist cunoaște metodele de interpretare (interpretarea unui text general și abstract, interpretarea sistematică, interpretarea teleologică etc.), deci nu poate să tragă o **concluzie inginerască**.

2. În cea de-a doua postare a Dumneavoastră, din 17 octombrie 2014 ("răspunsul" la cererea mea din 16 octombrie 2014 către Consiliul UNBR), afirmați că "*Singurele domenii în care în mod explicit se interzice serviciilor să recruteze personal sunt cele din magistratură și politică. N-o spun eu, o spune legea.*" De aici, pentru Dumneavoastră rezultă concluzia că, întrucât pentru avocați nu există o interdicție expresă, ei pot fi agenți acoperiți.

Premisele sunt false, iar concluzia Dumneavoastră este eronată.

În scrisoarea mea deschisă din 23 octombrie 2014 către toți avocații români am demonstrat că prima premisă (legea interzice expres magistraților să fie agenți acoperiți) este corectă *illo tempore*, dar **incompletă**, incompatibilitatea fiind introdusă **expres** în Legea nr. 303/2004 abia prin completarea ei prin Legea nr. 247/2005. **Să înțeleg că, în opinia Dumneavoastră, anterior anului 2005, în absența unei interdicții exprese, un judecător ori un procuror putea fi agent acoperit al unui serviciu de informații?** Nu cumva interdicția exista și anterior, chiar dacă nu era expresă, ci decurgea din interpretarea (simplă și cu bună-credință a) normelor constituționale și legale?

Am demonstrat și că a doua premisă, în sensul că legea interzice expres oamenilor politici care ocupă funcții statale să fie agenți acoperiți, este complet falsă. **Puteți să citați măcar un articol de lege prin care să se interzică expres (așa cum susțineți) deputaților, senatorilor, Președintelui României ori membrilor Guvernului să fie agenți acoperiți?**

3. Nu am găsit în cel de-al doilea text al Dumneavoastră, în care vă referiți la cererea mea adresată Consiliului UNBR, niciun "răspuns" la argumentele mele, în sensul că independența profesiei, secretul profesional și dreptul la apărare fac incompatibilă calitatea de agent acoperit pentru un avocat.

Distinse Confrate, puteți să afirmați explicit că un agent acoperit al unui serviciu secret, fiind subordonat șefilor săi, poate fi independent ca avocat? Că un agent acoperit al unui serviciu secret, având tocmai menirea de a căuta și transmite informații serviciului secret din care face parte, poate respecta secretul profesional ca avocat? Că dacă justițiabilii au reprezentarea faptului că avocatul lor poate fi agent acoperit, vor mai apela cu deplină încredere la un avocat, cel care asigură calificat dreptul la apărare?

Faptul că art. 15 lit. b) din Legea nr. 51/1995 interzice avocatului "*ocupațiile care lezează [...] independența profesiei de avocat [...]*" nu vi se pare suficient

pentru a concluziona că un avocat nu poate fi agent acoperit? Credeți că un avocat ar putea fi ofițer activ (sau polițist) "descoperit", "la vedere", într-un serviciu secret? Nici această interdicție nu este expresă - argumentul Dumneavoastră. Exact ceea ce îi interzice unui avocat să fie ofițer la vedere într-un serviciu secret îi interzice și să fie acoperit, problema nefiind gradul de acoperire sau de descoperire, ci calitatea de membru al personalului serviciului secret.

Mutatis mutandis, întrucât sunt interzise de lege și ocupațiile care lezează demnitatea profesiei de avocat ori bunele moravuri, dar fără a fi indicate expres, îmi permit să vă întreb dacă, în logica Dumneavoastră - în sensul că absența interdicției **expres** semnifică absența interdicției înseși -, **credeți că un avocat poate fi gigolo/damă de companie sau patron/matroană de bordel.** La știința mea, legea nu o interzice expres, deci în logica Dumneavoastră cumulul ar fi perfect posibil.

Concluzia este absurdă, deci premisa este falsă.

4. Cea de-a doua postare a Dumneavoastră pe blog, din 17 octombrie 2014 (prin care vă referiți la cererea mea din 16 octombrie 2014), conține și afirmația că: "*Doar magistrații și politicienii aceștia sunt obligați să dea, anual sau la depunerea candidaturii, declarații pe propria răspundere cu privire la inexistența calității de lucrător acoperit. Avocații nu dau o astfel de declarație, iar Consiliul Suprem de Apărare a Țării nu-i verifică sub acest aspect.*" Concluzia Dumneavoastră este în sensul că, în absența obligației **declarației** pe propria răspundere privind inexistența calității de agent acoperit, avocații pot avea această calitate.

Și în acest caz, premisele sunt false, iar concluzia Dumneavoastră este eronată.

Cum am demonstrat tot în scrisoarea mea deschisă din 23 octombrie 2014 către toți avocații, obligația judecătorilor și a procurorilor de a da declarații că nu sunt agenți acoperiți a fost introdusă în Legea nr. 303/2004 abia prin Legea nr. 247/2005. Nici anterior magistrații nu puteau fi însă agenți acoperiți, deși nu dădeau astfel de declarații. **Credeți, Distinse Confrate, că dacă în Legea nr. 303/2004 ar exista doar interdicția pentru magistrați de a fi agenți acoperiți, dar nu și obligația de a da o declarație anuală, magistrații ar putea fi agenți acoperiți?**

Dumneavoastră credeți, Distinse Confrate, că numai dacă există obligația de a da o declarație de respectare a legii există și obligația de respectare a legii?

A doua premisă este complet falsă. Niciuna din legile în vigoare nu include obligația deputaților, a senatorilor, a Președintelui României, a candidaților la aceste funcții ori a membrilor Guvernului de a da vreo declarație că nu sunt agenți acoperiți ai serviciilor secrete. Legislația electorală parlamentară și prezidențială, atunci când îi are în vedere pe candidați, nu se referă la agenții acoperiți ai serviciilor secrete **actuale**, ci exclusiv la lucrătorii sau colaboratorii **Securității comuniste. Cel puțin din punct de vedere formal juridic, serviciile secrete actuale nu pot fi calificate drept fosta Securitate comunistă.** Mai mult decât atât, legile electorale nici măcar nu interzic foștilor securiști să candideze, tot ceea ce trebuie ei să declare fiind faptul dacă au fost ori nu au fost securiști; ei pot foarte bine să declare că au fost securiști, candidatura lor fiind validă. Numai pentru magistrați există două texte **distincte**, privitoare la securiștii comuniști, respectiv la agenții acoperiți ai serviciilor secrete **actuale**. Unde legea **distinge**, și interpretul trebuie să o facă.

Dublez deci rugămintea de a-mi arăta textele exprese prin care se prevede că deputații, senatorii, Președintele României ori membrii Guvernului nu pot fi agenți acoperiți ai serviciilor secrete cu **rugămintea de a-mi indica textele legislative prin care deputații, senatorii, Președintele României, candidații la aceste mandate electivă și membrii Guvernului sunt obligați să depună declarații din care să rezulte că nu sunt agenți acoperiți ai serviciilor secrete actuale (care nu se confundă cu fosta Securitate)**. La știința mea, după cercetarea legislației aplicabile, o asemenea normă legală nu există, deci dacă nici Dumneavoastră nu mi-o puteți indica voi trage concluzia că **și această afirmație pe care ați făcut-o este falsă**.

5. Cum afirmam și în cazul inexistenței interdicției **exprese** de cumul, inexistența obligației de a face declarație privind absența calității de agent acoperit nu poate duce la concluzia că avocatul poate avea și această calitate.

Legea nu permite unui avocat să fie salariat, dar nu îl obligă să declare anual că nu este salariat. Faptul că nu are obligația unei declarații anuale nu semnifică inexistența interdicției de a fi salariat.

Ca să reiau exemplul anterior, **credeți, Distinse Confrate, că dacă legea nu impune avocaților să dea anual o declarație în acest sens, ei ar putea cumula calitatea de avocat cu aceea de gigolo/damnă de companie ori de patron/matroană de bordel?**

Absurdul concluziei demonstrează falsitatea premisei.

6. Argumentul "zdrobitor" al Dumneavoastră provine - în opinia Dumneavoastră - chiar de la mine: "*În al treilea rând, ce argumente să aduc când cele mai bune argumente sunt aduse chiar de d-ul avocat Corneliu Liviu Popescu? Păi, domnule confrate, dacă lucrurile ar fi altfel, iar interdicția ar fi prevăzută în lege, de ce mai e nevoie să cereți UNBR sa interpreteze actele normative în sensul că există această interdicție? De ce mai solicitați modificarea Legii nr. 51/1995 dar și a Statutului profesiei de avocat tocmai pentru a consacra această interdicție?"*

O lectură cu un minimum de atenție și de bună-credință a cererii adresate de mine UNBR arată că eu consider că interdicția **este prevăzută de lege**. Eu nu am cerut inițierea demersurilor pentru completarea Legii nr. 51/1995 în sensul de a se introduce **pur și simplu** această interdicție (ceea ce v-ar fi permis să susțineți că ea nu există în forma actuală a legii). Punctele 3 și 4 ale cererii mele, privind modificarea Statutului profesiei de avocat, respectiv a Legii nr. 51/1995, propuneau introducerea în aceste acte normative a interdicției **exprese**.

Spus altfel și extrem de simplu, în opinia mea normele juridice în vigoare **stabilesc fără putință de tăgadă această interdicție**. Interdicția nu este însă expresă, ci ea rezultă din interpretarea sistematică a textelor. Eu am propus **nu introducerea pentru prima dată a interdicției**, ci doar **introducerea ei expresă**. Până la introducerea interdicției exprese (de competența Congresului avocaților, respectiv a Parlamentului), am propus adoptarea unei norme de **interpretare** (nu a legii, ci a Statului), care este doar de competența Consiliului UNBR, deci decizia poate fi luată mai **repede**.

Ceea ce am propus să se introducă pentru prima dată este doar obligația de a da o **declarație** de neapartenență la serviciile secrete, în scopul responsabilizării

avocaților.

Motivul propunerii mele de a introduce o interdicție **expresă**? **Sunteți tocmai Dumneavoastră, Distinse Confrate**, întrucât ați afirmat în primul Dumneavoastră text că agenții acoperiți în avocatură sunt cât se poate de legali. Necesitatea de a se introduce această interdicție **expresă** îmi este întărită de faptul că, și după ce ați luat cunoștință de argumentele mele, referitoare în special la independența avocatului și la secretul profesional, ați continuat să susțineți că nimic din legislația în vigoare nu interzice avocaților să fie agenți acoperiți. **Dacă un avocat care a ocupat pozițiile pe care le-ați ocupat Dumneavoastră în magistratură poate să facă o asemenea interpretare a legii, atunci este nevoie de o lege "inginerească", cu dispoziții exprese, comprehensibile pentru toți.**

Pe baza tuturor argumentelor expuse atât *supra*, cât și (mai ales) în scrisoarea mea deschisă din 23 octombrie 2014 către toți avocații români (publicată la 27 octombrie 2014 pe site-ul UNBR), în opinia mea nimic din demonstrația Dumneavoastră **nu poate fi științific și cu bună-credință reținut ca justificând soluția** conform căreia legislația actuală ar permite avocaților să fie și agenți acoperiți ai serviciilor de informații.

Afirmațiile false, raționamentele greșite și tăcerile profunde din al doilea text al Dumneavoastră, prin care ați dorit să combateți afirmațiile mele din cererea pe care am adresat-o Consiliului UNBR, mă pun într-o dilemă indisolubilă: dacă aplic concomitent prezumția legală de bună-credință și prezumția statutară de profesionalism profesional, atunci ajung într-un impas. Mă puteți ajuta, Distinse Confrate?

Vă precizez însă că mi-am epuizat argumentele, deci nu voi mai putea răspunde unei eventuale noi scrisori publice provenind de la Dumneavoastră. Nu "vă dau leapșa", nu "fug", nu mă "ascund", dar alte argumente mărturisesc că nu am.

Personal, **voi continua lupta**, cu toate injuriile și invențiile unor curajoși **anonimi (acoperiți!)** din comentariile pe site-uri sau bloguri, emanând după caz orice altceva decât competență profesională, bună-credință, bună-creștere ori independență față de serviciile secrete. **Duhoarea pestilențială nu mă impresionează, nu mă intimidează, doar mă dezgustă.**

Exemplul personal este important. Cum am spus deja, la 20 octombrie 2014 am înregistrat la Baroul București, sub nr. 10509/C, **o declarație pe proprie răspundere**, dată în mod voluntar, conștient, liber și în deplină cunoștință de cauză, că nu am fost - nici înainte, nici după 22 Decembrie 1989 - și că nu sunt nici în prezent membru al personalului descoperit sau acoperit (ofițer, cadru, agent sau orice altceva), colaborator descoperit sau acoperit ori informator descoperit sau acoperit al niciunui serviciu secret, serviciu sau organ de informații, serviciu special, serviciu de securitate, serviciu de siguranță, structură polițienească ori organ judiciar, nici din România, nici din străinătate. Prin aceeași declarație am imputernicit Baroul București sau orice alt organ al profesiei de avocat să efectueze orice demersuri consideră necesare pentru verificarea respectivei declarații și **am arătat expres că accept să fiu supus unui test privind detectarea comportamentului simulat (test poligraf).** Și soția mea a depus,

la 28 octombrie 2014, o declarație pe propria răspundere la Baroul București că nu este agent acoperit al serviciilor secrete, înregistrată sub nr. 10824/C.

Tot așa cum am spus deja, la 23 octombrie 2014 am adresat o **scrisoare deschisă adresată tuturor Consorelor și Confraților din Corpul profesional al avocaților români** (publicată pe site-ul UNBR la 17 octombrie 2014), prin care i-am îndemnat ca, **în mod spontan, pentru a exprima o convingere profundă de atașament la independența și demnitatea profesiei, la secretul profesional și la dreptul la apărare, să dea voluntar declarații la Barourile din care fac parte că nu sunt agenți acoperiți ai serviciilor secrete.**

Chiar dacă vă respect pe deplin dreptul de a considera că legislația în vigoare nu interzice avocaților calitatea de agent acoperit (deși sunt în profund dezacord cu această opinie), **vă rog, Distinge Confrate, să dați și Dumneavoastră un exemplu de atașament la valorile nobile ale profesiei de avocat, depunând voluntar o asemenea declarație la Baroul București.** Sper că nu apreciați că simplul fapt al depunerii spontane și voluntare a unei astfel de declarații ar fi ilegal.

Nu pot să închei prezenta scrisoare deschisă către Dumneavoastră fără a **mulțumi public Consorelor Avocate și Confraților Avocați, membri ai unor instanțe conducătoare ale profesiei de avocat la nivel național și la nivelul Bucureștilor, pe care i-am simțit din nou profund atașați nobilelor principii ale profesiei de avocat,** prin faptul că au propus și au decis publicarea pe site-ul UNBR a cererii mele din 16 octombrie 2014, prin faptul că au aprobat publicarea pe site-ul UNBR a scrisorii mele deschise către avocații români din 23 octombrie 2014, prin faptul că nu s-au opus să vă adresez prezenta scrisoare deschisă ori prin faptul că mi-au transmis direct (**mărturie pot sta înregistrările ambientale și cele telefonice de care mă bucur constant din partea aparatului de represiune post-comunist**) susținerea lor pentru poziția mea.

Cu regretul caracterului divergent al opiniilor noastre, dar **cu satisfacția dezbaterii publice a unei chestiuni de interes general privind profesia de avocat și dreptul la apărare,**

Vă rog să primiți, Distinge Confrate, mulțumiri pentru schimbul public de idei, salutările mele confraternale și urări de succes în întreaga activitate avocațială, în care sunt convins că promovați valorile noastre profesionale comune.

București, 29 octombrie 2014

Av. Corneliu-Liviu POPESCU